

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

plimphly

282

283

284

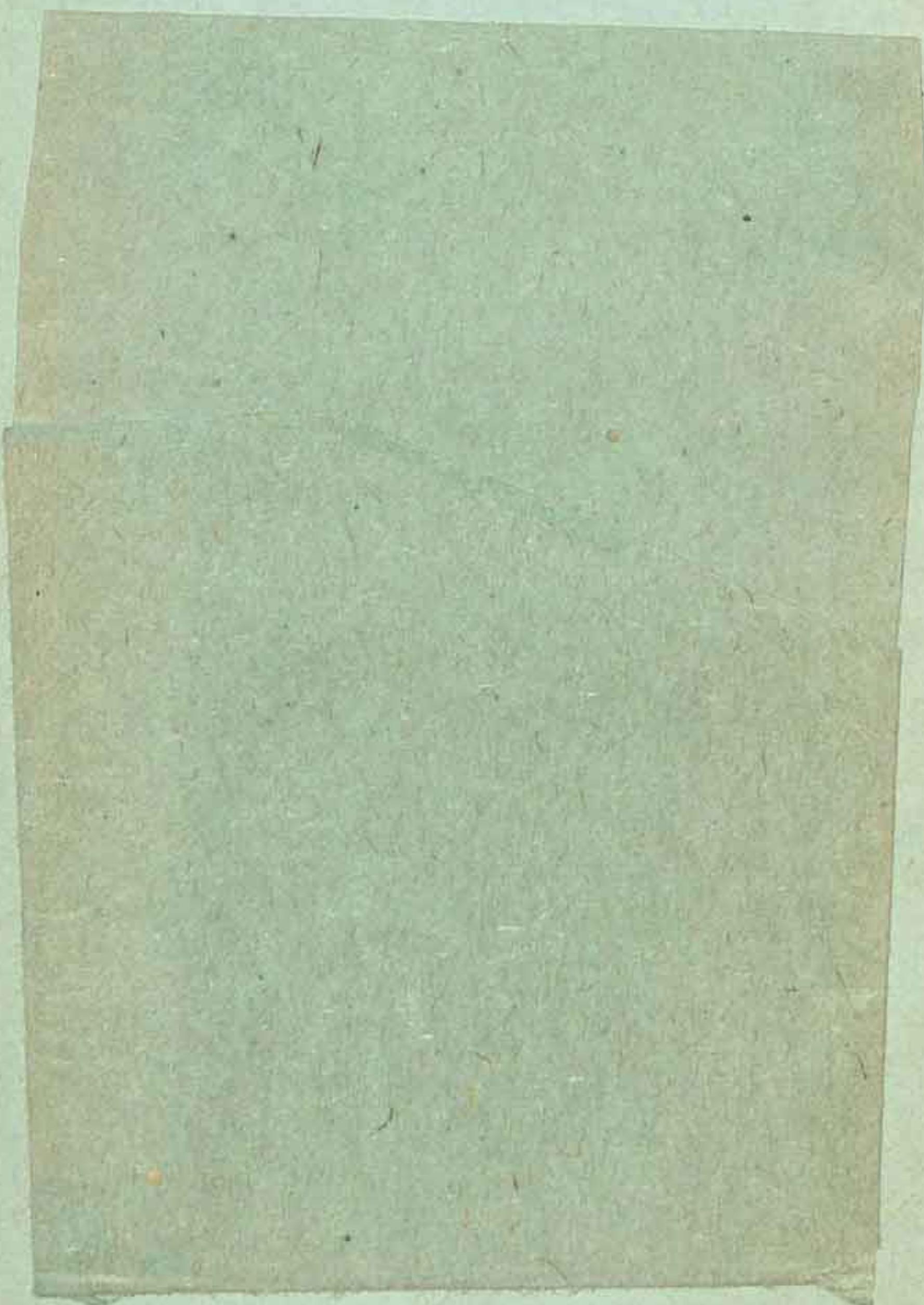
285

286

287

910.4

1-15

no. 750

p. 210

2004

ԳԵՂՋԱԿԱՆ ՀԱՐՄԱՆԻՔ

Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՀԵՂԻԿԱՆԱՐԴԻՒՆ

Ա. Դ. Պ. Ի. Ժ. Լ. Ե. Ա. Ն.

Վ. Բ. Ա. Դ. Ա. Վ. Ա. Վ.

Կ. - Պ Օ Լ Ի Ս

Ի ԳՈՐԾԱՐԱԿԻ ԶԱՐԴԱՐԵԱՆ

(1870)

ԳԵՂՋԱԿԱՆ ՀԱՐՍԱՎԻՔ

Խ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

— — — — —

ՀԵՂԻՆԱԿԱԼԻԹԻՒՆ

Ա. Կ. ՊԵՏՐՈՎԻ

ՎԱՆԵՑԻՈՅ

Կ. - Պ Օ Լ Ի Ս

Ի ԳՈՐԾՈՐԱՆԻ ԶԱՐԴԱՐԵԱՆ
ՍԱՒԹԱՆ ՀԱՄԱՄ Ն° 42

(1870)

13284

P

ADDITIONS & SUBTRACTIONS

ADDITIONS & SUBTRACTIONS

ADDITIONS & SUBTRACTIONS

13284

13284-2016

ԱՌ ԱՐԳՈՅ ԸՆԹԵՐՑՈՂՄ :

Եսր անգրէալ աչօք թափանցենք Հայաստանի մինչեւ այն խոռարակուու խորշերը ուր տղիտութիւնն ու ժամանակն ի միասին ընկերանալով զարմանալիքներ են կազմութերակած : Ալիսի տեսնենք որ հնատանդ սովորութիւններէն դեռ մնացորդներ կը դրանուին , սովորութիւններ , որք նուազ հաձելի պէտք չ'են ըլլալ բոլոր հետաքրքիր աղդայնոց :

Մեր այս տետրակին , որ է գեղջկական հարանեաց մեկ նկարագիրը , շատ ժամանակէ , իսկեր կը փափաքէինք ի ըստ ածել յուստովոր աղաղային սիրելի Ազգիա քոքսիկ ծառայութիւն մը մատացած կը լլանք :

Այս անգամ մեր բուռն եռանդեանը սպասախանելով՝ կը համարձակիմք ինքզինքնիս վստահեցնել որ աղնիւ Ընթերցորքն աշներու զամիս պիտի ըլլան մեր ակամայ սխալանոց :

Կ'անցնի ներկայն , կ'անցնին նաեւ իրեն հետ այս հինաւուրց սովորութիւնները . բայց երբ սորտ տետրակաւ մը ի ըստ ածին միշտակ կը լլան աղաղային : Մեր մեղի սրարաք համարէլով՝ կը խոստանամք նաեւ որիշ այլ և այլ սովորութիւններ հրատարակել . եթէ ներկայիւս կարենամք գտնել այն քաջալերութիւնը , զոր Ազգը երրէք խնայած չէ առէն այն հայրենակը հեղինակաց :

10.11919/jl.1997.100

Ա. Զ. Դ.

Տեսակալու մշտ անդ անդ գրու-
մած թուանշանները կը ցուցին, մեր
պիտոք թիւնը, որ կը դանուի յիշ-
քի թերթերուն մշտ :

Հայոց առաջնորդական գործադր

1 2 3 անձ սէզ

Բնութեան այս հիանալի թատեր վը-
րայ Հայոց աշխարհի մերկ ու տիսուր
փառաց աւելրակներ ցանուած են ;
(Տես երես 11 :)

ԴԵՂՋԱԿԱՆ ՀԱՐՍԱՎԻՔ

Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՇՈՒՇԱՆ ԵՒ ԱԼԿԱՆ ԵՎ ԲԱՑՅՐ ՆԱԲԱ

Գարուն էր : Հայոց սարերն կանան, չացեր . Հայոց դաշտերը դալարեաց և ծաղկանց կիսուածաղեղ գորդերով պարզ ուրուեր են . մէն մի ծաղիկ , մէն մի գալար իրենց նոր դիւթիչ գոյնով ու բռյրով զաշկին ու զօդ . կը հմայեն ու կը խնկեն : Այս մի աերեւի վրայ ուկի , մարդարիտ ու յակինթ կը շողշողան : Ծաղկածինն փլոր , կարծես Հելուետիոյ դաշտերէն խոսած եկած է Երասխայ և Եփրատայ ափերը պրճնիւք ծաղկանց սեթեւեթելու : Այս մի բլրակներ ուկի ճաճանչով , դոհարեայ ծաղկեւերով դարդարուած . [թեթեւաթոիչ հովերն իրենց թեւերը առած , լանջուոյց ու պերճապարանոց դուռը կոյսին մը նման կը նսպին . ու զմահկանացուն կ'ողջադորեն : Հայոց

(8)(

աշխարհ գեղոյ և զմայլմանց թվիկանի
մը մէջ կը լուղի ։ Ամեսզ Հայաստան
սիրոյ և վափիկովեան նոր դրախտ
մ'էր . որ կարծես թէ երկու նոր ա-
րարածոց սրտայարոյց թատրն ըլլալու
կը պատրաստէր :

Եառոց ու անտառաց մերկ ու գօս
հողերը պոկեր , նորափթիթ ընկուղի-
ներով բողբոջեր են : Վարդն ու յաս-
միկ , քրքում , նունուֆար ու նարկիդ
ծիլ ծիլ բացուած , կարծես թէ Աս-
տուծոյ բնութեան դիմաց վրայ ցան-
ուած ժայիտներ են :

Բիւր թռչնեկը , թփոց ու սա-
րից մանկիլներու նման կ'ոստոսեն
ու կը ճռւողեն , հրեշտակներ են , որ
կարծես երկինքն յերկիր իջած ,
քաղցրակարկած առուաց ծաղկաւէտ
ավերէն անխարդմանելի լեզուա-
րնութեան ու մարդոյն հետ խօսակից
կրկան : Անտառաց սխրաձոյն երդե-
ցիկ , քաղցրադայլայն պըլպուիկ իւ
զմայլելի ձընիկը ձդած սար , ձոր , ու
դաշտ . բնութեան սրբավայրին մէջ

(9)(

սաւառնացող Արորի մը նման , կը գեղ-
գեղէ . Յիրաւի նոր Արորէ մը է այդ-
պրլպուլը . տարերք , դազմնք , թուփ
և անտառք հիահրաշ դիւթանքէ մը յա-
փրշտակուած ուշասոյզ կ'ունկնդրեն :

Հեշտասոյլ զեփիւռիկն իր Եւողեան
տաւիղն առած , թեթեւաթռիչ կը
ճախրէ ի ձոր , յանտառ և յալեակ . և
երկնային Արորի մը նման , իր քնքոյլ
թաթիկներով՝ ծաղկանց խոնկերն , ու
պրլպուլին մելամախճոտ հառաջները
քաղելով , կը տանի սփուելու հոն , ուր
Մէրը՝ Հաւատոյ սեամին վրայ . կըօնի
պարկեշտ թեւերուն տակ . հրեշտակա-
յին ոգւոյ մը նման կը մրհափէ . ու
անմեղութեան նման կ'երազէ . կը սրի-
ռէ հոն , ուր Քերորին ու Ապօլօնի
քնարաց մրմունչներն չեն դռնչեր . կը
սփուէ հոն , ուր վիշտք , թախիծք ,
սուզ . ամայացուցած են . կը սփուէ այն
որտին ու հոգւոյն մէջ , ուր կսկծանաց
եղանգները , և հալ ու մաշ հէղերու-
խոցոտեալ տառասկները աւերած ու
քայքայած են : Մերթ իրը լուսակար-

(40)(

Համ ապրերց ու տուաց , և դուարթա-
քար հովանեաց պարիկլմբ անոնց զո-
վասիւս ու դամուկ շունջերն առած
կը ոռըայ ոյն արեգկէղ զ աշտին վրայ ,
և հոն վաստակաբեկ մշակին հակառ
աղաղող արեան աղի արդանքներն իրիւ
ապոնդ կը ծծէ : Մերթ աղարտասեալ
աղիւորին խոնջ անդամոց զով ու հան-
գիստ ընծ այելով դող ցես լժէ Եհովանի
շրիմ ու նըւեն իժուած մեկ շունջն է , որ
երկինքն հովիկիւմբ լժեւ առ ած իջած
է այդ մահաւան ձերիւում , զմահիս-
նացան իր գուրբեարանաց վարիայանք-
ներով ովտիելու : Ճայն ան աշխարհակա-
բիւր արծախեայ ականակիտ առ-
տակիներ մերթ վիթերիղ լճակներ յօ-
րիներով մերթ օձապտոյտ սողոկելով ,
ի ծոյ ծաղկանց ու դաղարեաց սիրա-
կարկաչ կը խոխոֆան , կարծ եռ լժէ ըր-
ուո լժեան Աստ ածու հւայն հեռամբ-
ուոնց երգերն են . որ ծփենաճօն լա-
րերով հովիկիւմբ սիրասոյլ լժեւիկնե-
րան տակ կը հոռացէ : կը սիրեն կրյոն
ու վարդ իրենց պատկերներն այս վիւ-

) (11)

բեղամիայլ ու վճիռ հայելոց մէջ նրկատել, կ'անձկայ նշոյլն հոն փալդիալ, կ'անձկան հովանիք հոն գալի լիւդ:

Բնութիւն այնպէս շրեղ յարուցեալ էր իր գերեզմանէն այնպիսի կայտուութիւն ու կենդանութիւն զգեցած էր, զգու կարծես թէ դեռ նար ստեղծած էր Նախախնամութիւնը:

Բնութեան այս հիանալի թատեր վրայ Հայոց աշխարհին մերկ ու տիառ փառաց աւելակենքը ցանուած էին, որոց մերկութիւնը ծած կերու, և տրխութիւնը սիստիելու համար, ովուառ մայրախնամ բնութիւնը կանան օժոց ցով մը կը ծած իւր զանտեք, ու փառաց այն ահեղացուք կ'երեզմանները ծաղիկներով կը դարդարէր:

Ահ այն ծալկապասկ սարերաւ վրայ կարծես թէ Հայոց մեծայ վաղեմի սլարծանքները ծաղկե զրերով արձանագրած էր բնութիւնը:

Այս վեհաշուք թատեր ընկ Աստուած ու հրեշտակներ և միտամբ իւիր

(42)(

քերթողին թռչուն երեւակայութիւնը
հանդիսատես էին :

Աստուած իմ, ո՞ւր է այս տեսարա-
նի փառքն աւելցնող գերասանը . . . :
Բայց ի՞նչ կը տեսնեմ, Աստուած իմ.
ո՞վ է դա, որ անվեհեր ընկողմնած է
սա հովանախիտ ծառաստանեաց տակ,
և լուսակարկաց աղբեր քովիկ . հրեշ-
տակ թէ մահկանացու է . ծաղիկներ
գլխուն բարձ, ծառոց հովանիները
վերմակ առած . այնպէս նիրհած է :
Հովուական սրինդ կձնիի ծառոց սեւ
կողերէն ի վար կախած, մերժ ընդ-
մերթ զեփիւռին հետ կը սուլէ . ու-
տածայր ցուալ մը ընդարմացեալ օձու-
մը պէս քովն ի վեր ընկած է դալարա-
ւէտ մարդադետնին վրայ : Պըլալուն իր
երգով, աղբիւրն իւր խոխոջով կ'օրօ-
րեն նորա քունը : Ցատրակի նման թե-
ւին մէկը պարանոցին յեցուցած, միւսն
ալ կամար նետած է ճակտին վրայ . իր
շրմները նորան նման կիսարաց, սէր
կը բուրեն, սէր կը շնչեն :

Հովեր իր երկայնատէդ արտեւա-

(13)(

նունքները քերելով , և իր շադանակա-
գոյն վարսից հերարձակ խոպոպիկները
ծածանելով , որ գանգրադեղ փունջե-
րով ուսոց վրայ կըծփան , և իր փղու-
կրեայ պարանոցին արեւարդել մ'են ,
հրեշտակատեսիլ դիմաց վրայէն թե-
թեւասոյլ կըսահին կանցնին . ինչպէս
թեթեւ երազներ ամբիծ հոգւոյն վրայէն :

Կուրծքը մեղմուռուցիկ հառա-
շանքով կ'ելեւէջէ . նշոյլք , որ մերթ
ընդ մերթ դողդոչ տերեւոց մէջ կը-
սահին կ'իյնան , իր մակիկաձեւ ճակտին
ու կոկոնացեալ ականողեաց վրայ կը-
շողշողան : Վարդ ու շուշան ցանուած
են այտերուն վրայ . հոգեվուարթ ե-
րազներ մերթ ընդ մերթ ժպիտներ կը-
գծեն անոնց վրայ : Ահա մեղուք կը-
բզզան , իրենց մեղրին նեկտարը այն
այտերուն վարդերէն ծծել կ'ուղեն :
Ահ , հեռացէք , հեռացէք ջնջին մի-
ջաններ . մի գուցէ արատէք ու թու-
նաւորէք սիրոյ վարդաստանը : Ահ ,
Աստուած իմ , երկրագելս կուգայ
ոյդ երկնատիւալ այստերին . . . ,

Պատունեալիթէ պատանեկուհի մ' է,
— Անցողը մ' է անշուշտ Սրբնոց ցուպ,
և ահա անդին թռփերէն զորդ մը առը
բեխներ են կախուած։ Սակա սառ կայ

Ահա Արքիթենսոյ առահանքա բայտ
աչերն ապահա հարականիկուհի մ' է դա,
այդի մը նկուն մասնիշակներ քրիս-
քոյց ծոցին մեջ օկիմիթած ենքասա հ դա
հովուուհի մ' է առ անձնան զանգառ

Տեսէք Հայոց դաշտեցոն Ամազոնի
ինց շնոր արևիներ յատա ցուսն ի ձեւ
ոին արքինուն յանութա կամկըլայի նմոն
լժիաց ու ծառիքանց այրայէն սուրալով ւ
ու թռչերով դէպ խերամակը կը վազէ
որք սարարթաթել ու ունացոյմը ներքի
տասրալուծ կը որոննին։ Ո՞հ ցնցոտիք ոյդ
վասիութ մարմանին պահարաննեն։ Խուզ
փերն առ փաւշերը նորաքրող զեալ քիզն
ցին ծանեները ոչխարաց դեղման նմոն
կը կարսակէն։ Քայլ նա անհոգ, ինչպէս
իւստին կամ դառնուի մը որ թառնու
ները, անցած առնեն իրենց վետոր կամ
դեղմիւաւար կուտան նոցա ճիւղերուն
Այլու տանք ահա հովուական քայլ-

)((45))

բառցվել որինդն կը յարդարէ , անշաւատ
ովհանի Եղանակէ : Բայց սակայն իւր ա-
չելը միշտ յառած է զիմուցի դաշտք ,
որ մշակ մի քրտնախթոր ճակատով ա-
րեւոն կիզիշ ճառ աղ ոյժնելուն ներքի
անխոնիջ կ'առխտոի : Ո՞չ այդ աչերը ,
այդ նայուածքով ուրիշ մելր չեն զի-
տելը զիտել , բայց ևթէ հարազատ մի
... անձկայի եղբայր մը . . . : Եթ ի-
ւոր զիմայի արտն աշխատող , կոյ-
տառ պատահնին հուշանայ (այս եր
մեր հովութեացն անոնք) և կրտյին
երած ու սմբառած , աչք մինաւառ ուժաւած
Ռւստի իր պանդաս բնութեան
զեմ , որ զինքն զոխարար հովիվներով
կը զո արթացնէր . ու իր եղբայրը տա-
պով ու խորշակով կ'այրէր ու կը տառ-
քէր , ու երգն եղանակի սկսեց :

Անոյշ հովիվի մեր երկիրին ,
Հեր շը յանկամքո շնչին ,
Քեզ այս Աստուած խօրութիկ ,
Հայ աշխարհիս է տուել :

* Գ. Եղիշել :

** Հայութիկ

(46)(

« Տար , Տար , շնչիկ՝ զբուռղուն »

« Դեհ ի եղբայրն իմ սիրուն ,

« Մաճկալ է նա մեր արտին ,

« Քրտինք ճակտից կը հոսին :

« Ես էս կանանչ խոտերուն ,

« Ակերե պառկիմ օրն իրուն ,

« Ակս , նա իսկի ** քո շունչին ,

« Մէջ արտերուն չէ շնչում : »

Շուշանայ այս երգը իր եղբայր կա-
կու կը լսէ . քանզի քրոջ երգելուն
ձայնը առածին պէս , թողեր էր աշ-
խատութիւնը , ու եկած էր մերձակայ
ժոյոի մը տակ մտիկ ընելու :

Կը վաղէ , և քրոջը վիզը կը պլուի ,
և ուրախութեան հեկեկանօք շնորհա-
կալ ըլլալէն զկնի , կը յարէ :

— Քոյրիկս , Հայրս ասաց թէ Շու-
շանայ ընկեր մը տի բերեմ . որ էնիկ
տան նայի , տուն էլ ոչխարներաց :

* Զովարար :

** Բնաւ :

(17)

— Քո խօսկերից ինչ հասկնամ եղայլը իմ,

— Ըստո՞ն * , որ ասացի .

— Ուրեմն քե կը կարդէ , կը պատկէ , (հեղնովեամբ) :

— Զըխօ ** չըմ գիտե . (1)

Շոշան , որ իւր ճարտարամատթեամբ զիւղի հովուոհեաց առաջինն , և սշարադրուին էր , ձեռքը կը պարզէ , ու իրենցմէ քիչմը հեռուն , աղքեր մը եղերքը կանանչաղարթ փոքրիկ կողով մը մասնանիշ կ'առնէ , ըսելով (առանց կատակի) ,

— Իրիշկի , իրիշկի *** եղբայրդ իմ , իրիշկի՛ էստ կողովին , ինոր մէջի էլածները տեսնաս կը շիշարես : Մարդարիտի համար տեսակ , տեսակ ծաղկներից պսակ շինուած են : Տե՛ս , տե՛ս (կողովը կը ըերէ , ու կը բանայ) մեր նոր էկած հարսին համար են :

* Այնուիս :

** Իրաւոր :

*** Նայէ նայէ :

) (48) (

— Բօյրիկու , կըսէ կակու , հօրու ա-
ստծը ըլլո՞րդ ի :

— Խապա , խապա , պիտի պակէ
քեզ . Շահ-ոլաղըի խամբա * Եղոյի
աղջիկը Մարդարիտ քեզի կնիկ պիտի
եղի :

— Ե՞՞ . . . աղէկ : Բայց ասա' քոյ-
րիկու , եսա զրմէն** ծաղկներն ո՞վ ժող-
ուց , և ո՞վ շինեց :

— Գեղիս հովուունիք ժողուեցին :
Մանուշակ ծաղիկով ես եմ շիներ , նար-
կիստորն վարդանի աղջիկը , նունու-
ֆար շինեց , կակաջ և դինարբու ծաղ-
կներով և դալար խոռերովն էլ մեր
Սանդովակի շէնքնի : Մըլայ*** տեսա՞ր
եղրայր իմ , ըլլո՞րդ պիտի պակենիք
քեզ :

կակու ուրախովեամբ ինքնինքն
կորսնցոցած , շտապաւ մը այսովէս
կըսէ ,

* Կիւղի ռէսի երմքորդը :

** Ամէն , զամէն :

*** Հիմայ :

(19)(

— Որ բակունի , արե՛ , արե՛ ոչխարհներդ տանենք առնը երթանք , մօրս պատճենք :

— Դատար կա՛յ , կրու , Շոշան ի՞ն համաձայնօրէն , ինսնք տմէնքն էլ զիտին . զա գնա ածուդ վորէ , սրբիւ . իրի կոն կ'երթանք : Տեղ * իմ ոչխարներ էլ անօժի են , տո՞ր ** տանենք , իրիշէի , խօրու չուռօյլու (իւր ամենասիրելի այծն էր այս) վորը բան մը չրկոյ . մըկոյ գնա՛ եղբայր իմ :

— Խակոս քրոջը թախանձանացր շրկորենալով դէմ զնել , կը հեռ անայ , բայց ոի ըոր . . . :

ԿԱԽՊԱՆԻՑ ԳԵՒՅՈՒ

ԵՒ ՀԱՐՍԱԿՆԵՐԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Վանայ Այգեստանու մէջ տեղ , Աբանու ճառուկ անուամբ երկու կողմէն ու իներով , զոյդ զոյդ առուակներով դարդարուած , խիստ շքեղ և բնդ ար-

* Եմ :

** Ո՞ր :

(20)(

ձակ վաղոց մը Այդ եռտանեայց գլխէն
դուքս ելլելով , երկու ժամաւ հեռաւ
որոթեամբ , ուղղակի կոխապանից
դիւղը կը տանի :

Ազդային պատմագրաց ըսածներուն
նայելով բաղում տարիներու դիւղ մըն
է այս , և բաւական բազմամարդ . իսկ
այժմ միայն 25-30 տունէ բաղկացեալ
բարձր բրակիմը վրայ տձե բան մը կ'ե-
րեւի : Բնակիչք սորա ընդհանրապէս
երկրագործ , և մասամբ իւիք ջաղաց-
պան են :

Դիւղիս արեւմտեան վաստու որ ձու-
րին մէջ Ա. Գրիգոր Լուսաւորչայ վան-
քըն է . Հարաւային Սրեւելեան կողմը
կէս ժամաւ չափ հեռաւ որոթեամբ վե-
րին վարագ իւր երկնատուր պարզե-
ւօք կը ուսնծայ : Հիւսխային Սրեւել-
եան կողմը , զրեթէ կից դիւղիս , բայց
ի բաղում ծառերէ , կը դանուի նաեւ
մեծիակ ոռի ծառ մը , որուն տակէն
կախնահամ , անուշ և պասլուն աղ-
բիւր մը կը բղիսի : Այս վայրը առաջն
կ'անուանի , ամէն դիշեր յատկագէն

(21)(

ՃՐԱԳՅԱՔԻ ԿՈՎ ՎԱՌԵՆ ՀԱՄ , ՆՄ ՄԱՆԱՎ
ԱՆԴ ՉԱԲԱԽԾ (ԿԻՐԱԿԱՏՈՒՄ) ԵՐԵԿՐՅ-
ՆԵՐԸ : ԻՆՉԱԳԵՌ ՈՐ ԹԵՂԵԿՈՒ ԲՆԱԿԻՑՔ ,
ԿԱՅՆԱԼԵՌ ԱԼ ՄԵՐԻՆ ՊԻւՂԱԳԻՆԵՐԸ ՔԱՂԱ-
ՔԱԳԻՔ ու ԽԱՄԻ ԿՈՎԱՅԻ Ա. ՎՈՐՈԽԻ , և
ՄԱՍՐ ՀԵՄ ԱԵԼԿՈՒՂ ԵՐԵՆԸ ՀԱԳՈՎԱՄՆԵ-
ՐԵՆ ԿՈՎՐՆԵՐ ԿՈՎ ԿՈՎԵՆ և ՄԱՅԻ ԱԵԾԿԱԼ
Ա. ՈՒ ԽԻՆՈՎ ՃԻւղերուն * ԿՈՎ ՎԱԽԾԵԿԻ :
Ա. ՃԱՌ ԿՈՎ ԼԵՌ ՆՈՋԱ ԱՂԱՀԱՆԱԳՐ , և
ԽԱԼՈՅՆ ԿՈՎ ԿԱՌԱՐԵՌ ՆՈՋԱ ԽՈՂԵՐԸ . . . :
Եթէ ոք այս Ա. ՃԱՌԵԿԻ ՃԻւղ մը կամ
տերեւ մը կորէ , և աւանի վառէ , առ-
բա գերբնական զօրութեամբ յեղակարծ
Ժամանակի մը մեջ կով պատժուի : (2)

ԿՈԽԱԳԱՆԻՍ ՊԻւՂՐ ԽԻՄ ԱՆՇՈՎՔ Ե-
ՐՈՒԲԻՆՔ , ՄՄՆԵՐԻՆԻՆ ԴԱԾ , ՊՐԵԺԵՌ ՊԻԽ-
ՆԻՆ ՀԱՎԱՍԱՐ : ԽՐԱՐԱՆԵԽԵՐ ՄԱՆ ԱՆ-
ՀՐԱՎԵՄՐ ՏՕԼՅՆ ԿՈՀՄԱԾ ՔԱՐԵՐՈՒ ՉԱԲՔ
ՄԻՆՔ : ՏԱՆԻՔՆԵՐԸ ՀԱՊՈՎ ԺԱԾԿՈՎԱԾ և
ԵՐԱՐՈՒ ԿԻԾ ԵԿ : Եթէ ՄՄՆԵՐՈՒՆ որը
որո՞ն ըլլալը կուղես Խմանալ , ոկէտք Խ-
ԱՄԾՈՎ * կոհմած կոյտէն որոշես , որ կով

* Վառելիքի շուշմարտն :

(22)(

բարձրանայ իւրաքանչիւր տանեաց վը
բայ :

Այս ամեացը կը պարունակե, իւր մէջ
քակոր (շոր կու) , պրոռոր (ոչխարաց
աղբ) , փեժիր (թէղէր) և յի վառե-
լիքներ :

Բարձրմեեկ ամեաց մը Ռէս Մասոյի
առներ միւսներու մէջէն կ'որոշէ : Մեծ
աղմակ մինե, առնին մէջ ըրիժեր :
Դանէն ելլող մանողաց թիւր չափա-
գոնց է . որը տիկերով գինի կը բերէ,
որը դրան ճակատը զանազան ծավալնե-
րով կը զարդարէ : Այս խումը մը եր-
նիկներ բազորջ և վոխիմու կը շինեն .
անդ կերակուրներու համար մեծ պատ-
րաստ թիւններ կը տեսնուին , և այս
ամենը հաբատնեաց համար են :

Ռէս Մասոյի որպին կակոս կը պը-
սակուի (յիշէ՛ ընթերցալ ոյս այն կա-
կռան է , որ լեռան մը ստորա , իւր քոյլ
շուշանայ հետ կը խօսեր :)

ԿՆՔԱՀԱՅՐ ԱՂԱՅԻ ԳԱԼՈՒՍՅ

ԵՒ ՓԵՄԱՅԻ ԱՇԽԱՏԱ

ՕՐԸ ուրբաթէ : Քաղաքացին լին-
քովքէ Սալորեան , որ կակտին քավոր
բլլալու պատճան ոնեցեր էր . կը հա-
մայէ իւր ճերմակ բժառոր ձին յառաջ
բերել . և վրան նառելով կը մորակէ-
և շուտով մը կոխապանից գիւղը կը հա-
նի :

Դիւղացիք կը դիմաւորեն Սերովէ
ազան , և առօք վառօք կը տանին
բազմեցւնել իրեն յառկացեալ պատ-
ռառոր տեղը :

Փեսայի քոյլերը և աղդականները
կարմիր կանանչ բուրդ երէ պասկեներ
շինելու կը դրագին . բայց սակայն մէ-
ջերնին մեծ նախանձութիւն մը կը տես-
նուի , և իրարու հակառակ ցոյցեր :
Բոլոր ճիղերնին կը թափեն իրարմէ-
դերազանց շինելու , որովհետեւ առնց-
մէ (պասկեներէն) ամենադեղեցիկը ուն-

(24)

ոայի դլսոյն վրայ կը դնեն :

Այս պսակները հիւսողները որքան
ըլլան , այնչափ են և փեսային մտերիմ
ները :

Հիմա փեսան պիտի ածիլեն , բայց
ի՞նչպէս :

Արք և կանայք ի միասին շրջան
կազմեալ , փեսան մէջերնին առած՝ կը
նստին . սամիրէն ալ փեսային քովը .
որն որ ոկիզք կ'առնու օրհնեալ և զոտ
գինուով փեսային երեսը լուալ , բայց
դեռ բառական ժամանակ սպառել հարկ
է : Քանովի այն միջոցին խաչաձեւ փայ-
տի մը վրայ դոյն զգոյն առլուշումներ կը
փաթթիթեն , տեսակ տեսակ ազնիւ մըր-
դեղէններ վրան կը շարեն . և խիստ
յարդանօք կը պատուեն զայն : Այս
խաչաձեւ զարդարուն փայտին առաջ ա-
նուն կուտան :

Այս առաջը նախ կնքահայրը ձեռքը
կ'առնու , հետեւ եալ մաղթանքն ընե-
լու ,

Աստուած շատ օրերաց խասցնի ,

(25)(

Աստուած շատ խայ տայ , Խելովվ մէ-
րով * պախի , սիմօն ծեր անի , մէկ
ոլուցի վրայ ջոշականի , եյլն ամէն :

Այսպէս կարդաւ մինչեւ ցյետին աղ-
դականն ու բարեկամն իրարու կուտան
մի և նոյն մազթանքն ըսկլով :

Սոյն միջոցին Տ. Թ. վարդապետը
Մաշտոցը ձեռքը ներս կը մտնէ . Ի.
սոյն առաջը , որ բազմականաց մէջ կը
շրջէր . առ ինքն բերել կուտայ , կ'օրհ-
նէ և վանքին շահ մը Հայթայթելու
համար աճուրդի կը գնե :

Ազատ (անկին Երիտասարդ) ները
մեկուսի կը ժողովի , և անսնցմէ ով որ-
ուելի իւղագին նուիրէ վանքին , նու-
մէր կը պայ առաջին , և բոլոր աղապնե-
րուն գլուխը (ազատ պաշը) : Ամենայն
ինչ նորա հրամանաւարութեան ներ-
քեւ պիտի ըլլան . ով որ նորա հրամա-
նէն խոտորիլ ի միտ ածէ , թող սարսա-
փելի պատիժ մը յանձն առնու : Այս

* Հայրով . Մայրով :

(26)(

մեծ պաշտօնատարը կարող է ցաւ իւր աւ-
ելի նուիրատութեամբ (1 , մէջիս)
Բէռ Սարդսի որդի Միրզօն : Ա-
ստ առաջն ու փեսայինք քովը կայնե-
ցու : (3)

Սամիրիչը կը կին ուրքի կ'ելլէ . ալ
ժամանակ է վեսան ածիլելու : Կ'ածիլէ
համայն և այնալէս երեսի վրայ պար-
սպակի մը մեծութեամբ , բոլորակ բոլո-
րակ շատ մը տեղեր թողուցեր է :

Պատճառ .

Որպէսպի ծնողը և ամէն արդա-
կանները զան ստակ կամ նուէր մի շր-
ջարհն , և մէջ մէկ կոոր ածիլել տան .
և ծիշդ ալ նոյնալէս եղաւ :

Հօրը գոլստեանը համար հանողի-
սովանը իրենց գեղջկական եղանակաւ-
այտ երգը կ'երգեն :

« Թագառորի * իւէր կայնած պիտիր ,
« թաղ շուռ կեէր , շուռ կեէր ,

* Փեսային թագառոր , և հարսին թա-
գուհի կ'անուանեն :

(27)(

« Ծուռ մոռ կեէր ,
« Բարտի էս տոն կեէր :

Թառը ճանաւրնեն .

« Թաղաւորի հայրը կայնած այժմք էր ,
« Թաղ շրջէր , շրջէր ,
« Ծորջ դառնոյր ,
« Բարտի սյո տոնը դոյր : »

Անմիջապէս վեսայի հայրը նէս
Մաստօն տեղէն կ'ելլէ , կուզոյ իր
նուերը կաւաց , որք են . Երկու դոյր
զույգույ . չորս հաս էազն , (+օչոչ
վրան վախթիժելու համար) . մէկ հաս
արախնձին . և ուրիշ քանի մը մանր
մանր բաներ , և այն բոլորակ մասերն
մինն ածիլել կը հրամայէ :

Կը կրկնեն վերոյիշեալ երեւ մօրք ,
քրոջը և աղջականաց համար ոլ , ու
բոնք եւս սոյն օրինաց հետեւելով ի-
րենց պարտքը կը կատարեն : Եւ ապա
վիեսայի համար պատրաստուած գոյն
զգոյն էազներով զարդարուած օշոյից-
ուած կը բերեն , և որուն վրայ երգեր ,
մաղթանքներ ըսելէն զինի , կը հրամի-

(28)(

ըեն այն ամէն օրիորդք, որ բերեն ի-
րենց հիւսած պսակները յընարութիւն,
իժէ ո՞րն է ամենադեղեցիկ և վեստին
վրայ կրելու արժանին : Շոշանայ ո և է
դործոյ մէջ յառաջադէմ ըլլալը լու մը
դիսեցեր ո՞վ ընթերցող, ուստի չը պի-
տի տարակուսիս, որ հիմա այն դոր-
ծոյս մէջ եւս պիտի ցուցանէ իւր յու-
նաջաղ խմոթիւնը :

Երեսուն և եօթն պսակ շարուեցան
խմբեակին մէջ տեղը, սակայն Շոշա-
նայ պսակի աչքը դէպ ի վեսան յառած
կը թուէր :

Հունկ ուրեմն կը լննան և վեսան
ածիլելէ : Անթառամ ծաղկէ խնձոր մը
բոլորած՝ կարմիր թաշկինակի մը մէջ կը
դնեն . և կնքահայրը զոյն պաշտօնա-
կան կերպիւ վեսային կը մատոցանէ ,
որն որ ծունդի վրայ դարսվ ձեռքը կը
համրտի, խոնարհաբար կառնու զայն,
և բերնին կը դնէ աջ ձեռքալը մինչեւ
հարսանեաց շորբորդ օրը (շորեքշար-
թի) :

(29)(

Առի երբէք արտօնութիւն չունի
բարձր ձայնիւ ու համարձակ խօսելու ,
իւր քովը վոխանորդ մը կեցեր , այն է
ազատ-պաշէն , կը խօսի , ինչ որ փեսան
իւր ականջին վավաայ : (4)

ԱՂՅԻՆ

Կակասի քոյրը Շոշան այսօր իւր
հօոր բոլորին Նունովարին յանձնեւ
ու ստեղուեր եր , քանովի հարսանեալ
ովարաստթիւնը չէր ներեր ոյս քա-
նի օրը իւր պաշտօնին մէջ զտնուիլ ,
բոյց և այնպէս առանց մէկի զիտա-
թեան արեխները հաղած՝ դէպ ի Յի-
տուսի աղբիւրը կընթանայ , որ ոչխար-
ները Նունովարի առաջնորդութեամբ
եկած էին ջոր խմելու , և ցերեկո ան
հանդստթիւնն առնելու :

Շոշան իւր քաղաքավարութեամբ
Նունովարին սիրոյ բարեւ ընծայելէն
յեայ , հրաման կը խնդրէ հօտին մէջ
մննելու , թէպէտե ոչխարներնալ ի-
րենն են . և կը մեկնէ ինոցոնց ճիշդան

(30)(

անուն խոյն : Նունո քարին հրամայե-
լով շատ մը ակնախտիս դոյնով և բղ-
մայլելի անուշահոտթիւն թեամբ լի ծաղիկ-
ներ բերել կուտայ , և ՃԵՀրանին հետ
մէկտեղ կ'առնու տունը կը տանի : Օ-
րիորդները դարձեալ ի մի կը ժողովին ,
ՃԵՀրանի ճակաար հինայ կը դնեն .
այն ժողոված ծաղիները ոչխարին բո-
լոր մարմնոյն վրայ վերէն ի վար կը
հիւսեն . տեսներու արժանի շքեղ պատ-
կեր մը կը ներկայացունեն . և քեռի
խաչօյին յանձնելով Շահ—պաղի դիւզր
խնամիին կը խրկեն :

Այս պաշտօնատարին , սիսինքն խոյ
տանողին Աշուեա տիտղոս կուտան , և
ճիշդ այն անուան համեմատ սկիտի
դործէն , ինչ որ դործէ :

Այսօր , յորում խոյն Շահ—պաղի
տարաւ , կը նշանակէ թէ յաջորդ օրը
նորաւ փոխարէն աղջիկ մը հարան-
թեան պիտի տարուի , խիստ ծանրէ
դիւզացւոյ հանգուըժել այս պարո-
ղութեան , աղջիկ մը անքան կենդան-
ւոյ մը հետ փոխանակել . . . , վասն ու

(34)

րոյ միշտ կը խորհին այս աղուէն—մարդոյն գլուխը փորձանքի մը կամ վնասի մը հանդիպյնել : Հոս սլէտք է վայլի ազուէսին իր աղուէսաբանութեանը մէջ, և այնքան աղմէկալից բաղմութեան մէջն իսպի տալու միջոց դանել : Քեռի խաչօյի համար այս ամենքը թեթեւ բաներ են . ինքն է յաղթանդամ, ու նի զօրութիւն, և իւր վարած պաշտօնին համեմատ քաջ գիտէ խորամանկութեան արհեստը, ալ ի՞նչ կը պակսի առ որ ուրեմն իրեն համար այս թատրոր ներկայացնելու, — ոչ ինչ, և բացի անկէ յաղթական թբոշակաւ վառաւոր վերադարձ մի վկայ կը կանգնի իւր բաժութեանց :

ՀԱՐՍԽՆԻՐ ԵՒ ՇԱՀ-ՊԱՐԻ

Օքք շաբաթ է : Պատոհանէն ծոված արեւուն ճառադայլիթը Ռէս Մատացի թռնիքի վրան հասեր է, ուստի ժամը ճիշդ վեցն է * : Կոխպանցւազ

* Այս է գիւղացւոց ժամացոյցը :

(32)(

խսոնաշխովի ձայներուն սահման չը-
կայ քանի հաղափոք երթալու սկսու-
րաստիթիւն կը տեսնեն :

Քաղաքացիները կ'ելլեն իրենց վա-
սաւոր զղեստները (ճիշտուն և էնդեքտն)
կը հաղնին , դիւղացիքն ալ դոյնդոյն
էաշներով վաթթժուած՝ երկայն եր-
կայն ժաշուները դլուխնին կը դնեն .
արեխնին կը հաղնին , և մէյմէկ ալ
բարակ դաւաղան ձեռութնին բռնած ,
(ամանք սորա տեղ սուր) և ընդհան-
րապէս վահան ուսերնին , հարաբ բե-
րելու համար ճամբայ կ'ելլին : Զը մու-
տամք յիշելու որ ինքահայրը ճերմակ
ըծաւոր ձի մը նստեր , և իրեն հետ
մէկուղ որիշ քանի մը սյրու ^{այսներ}
սուաջնորդոթեամբ ու Մէլիք
Մէլօյին ^{**} ամբ շատին առջեւեն կը մ-
թանան :

Թմեակ մին ոլ ետեւնուն հաց
պաղարչ , վախինդ , Յ-կ հատ ոչխարաց
խորոված , օդի եյլն ուտելիքներ և ըմ-

* Բոլոր գաւառի մըիշխաննին է այս անունը :

** Մելքոն :

(33)(

ալելիք զոյգ եղանց վրայ բարձած կը
տանին , քանզի հիւր գացած տեղեր-
նին իրենց ոլարենով կերակրել պարս
է : (5)

Այս խմբեակը քսան երիտասարդնե-
րէ կը բաղկանայ , և նոյս կ'առաջնոր-
դեն շնորհան եւ նաղարան (դաշնուլ) :

Երթայք բարե՛աւ

Հարսը Շահ-Պաղի ըստած գիւղէն
պիտի բերեն : Արդ մինչդեռ այս գիւ-
ղը ընթերցողաց շատերոն անծանօթ
կը թուի , ուստի կը փոթամ անոր վր-
բայօք քանի մը տեղեկութիւն տալ :

1534 թուականին , Պարսից բոնտ
կայներէն Շահ-Խամայիլ , բազում զօրքով
Հայաստանի վրայ կ'արշաէ , կը տիրէ
նորա բաւական մասերու , և վանայ
Այգեստանէն երկու ժամաւ հեռաւո-
րութեամբ , ճիշդ հիւսիսային կողմը ,
բարերեր զառիվայրի մը վրայ սյդիներ
սնկել կը հրամայէ . և իր անուամբ
Շահ-Պաղի կ'անսւանէ զոյն :

Մարդիկ տեղւոյս պաղարերու-
թիւնը տեսնելով՝ օր ըստ օրէ հոն դի-

(34)

մեցին . ուր բնականարար սյսօր ըստ
ական բազմամարդ է : Տոներնին կա-
րելի եղածին շախ ձեւառոր , բնու-
թիւննին աղնիու և մարդառէր են : Քա-
զմքացւոյ և Այգեստանցւոյ նման ու-
ստօտ երեկոյ շուկայ կ'երթեւեկեն .
սակայն ոմանքը ալ երկրագործութեան-
արհեստին կրղբաղին :

Այգիները վանայ Այգեստանը , կը
համարձակին ըսել նաեւ ուրիշ քա-
զմքներներ կը գերազանցէ . ոլոտ զ-
ներէն նշանուոր և տատ են , դեղձ
(շէֆթաղի) ծիրան (իտոյսի) և սերկեւիլ
(ոյվա) , կապողի ամենապատականը
և չետեւաբար անոյշ և զօրաւոր գինին
չու կրդանուի : Տփխիս դործածուած
եղանելիքու դինին ասոր քով բան մը չէ :

Ա՞չ , ի՞նչ բաներ չըրաւ , և դեռ
ինչեւ չըներ այս դինին ... :

Կապու մը ձիեր ախկեցով բարձուած
խամբաւ Եղօյի ալդիէն ելլելով իւր
ուսնը կընիժանան . ուր ալսացոյ կար-
գի լուսաւութիւն մը կը տիրէ : Այ-
սան Եղօյւ ճրադշեր ու ելի կը վստին

(35)(

բազմով թիւն մը տան մէջ խռնոած է ,
և մեծամեծ պատրաստով թիւններ կը¹
տեսնուին : Խամբա Եղօյի աղջիկն է որ
Կոխանից դիւզը հարսնութեան սլի-
տի աանին :

ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ

Յեղակարծ ժամանակի մը մէջ , եր-
կային ուշով , սեւաղեմ , քիթը չափէն
աւելի մեծ , ձայնը հաստ , կոշտ մարդ
մը ներս կը մտնէ , և պոռալով կըսէ ,

«Օ՛ Եղօ , Էլէք , Էլէք , մեր խնա-
միք դեղով Երուսաղէմ եկեր են . Կոխ-
անց խոկի մարդ չի մնացե . Մէկ Էլէք
տեսնանք խոնց խետ ինչս սկիտի ա-
նենք : »

Եւ արդարեւ Շահ-պաղիի Արեւել-
եան կողմէն Կոխանցիք խուռն բազմու-
թեամբ կ'արշաւեն դիւզին վրայ . այս
առջեւէն կ'ընթանայ առաջաւ զառանան , ու
ոսց ձայնէն լեռները և ձորերը անդրա-
գարճար ահաւոր արձականքներ կը
յաբացանեն ,

(36)(

Շահ-պաղցիք դայս առևանելնուն
ալէս , ամէնքն ի միտոին , գիւղի Ռէ-
մէն ոկտեալ մինչեւ վոքրիկ մանկակին
կը դիմառորեն զանոնք . սակայն տե՛ս
ընթերզող , տե՛ս թէ ի՞նչպէս .

Իբրեւ երկու թշնամի բանակ զօրաց
զէնընկէց մը իրարմէ հեռու էլենալով՝
մենամարտութեան գեր մը կը ներկա-
յացնեն :

Գնունեաց գաւառի Գործովցի Մէ-
լիք Մէլօն , որ զինավարութեամք ե-
րեւելի հանդիսացած էր վասպուդակա-
նի մէջ , կոխալանցոյ կողմէն սոր ի-
ձեռին , վահանյուն յառաջ կը խո-
զայ . իսկ Շահ-պաղցւոյ բանակէն ալ
զուզոս ախալէր նորա գէմ կ'ելլէ : Ելո-
կու կողմէն ամենու ձեռքի վայտերը
գէպ իւղեր կը բարձրանան . Ժամ'է մե-
նամարտութեան :

Գործովցի Մէլիք Մէլօն , իւր ա-
րիւնուցտ աշերով ակնարկ մը կը ձգէ,
զուզոս ախալօր վրայ , և «Յա Այլահ»
ըսելուն պէս սովալուկ դայլերու նման
իրարու վրայ կը յարձոկին , սորերը

(37)(

վահաներուն կը զարնուին և երկու .քաջաց դօլութիւնը հաւասարակից կը թուի . գրեթէ ժամմա այսպէս կը շարունակի , և տպա Պուղու ախալարը .յաղթոթիւնը իրեն երազելով սուրի հակառակ կողմը , իրը կառակ Մէլիք Մէլօյի կռնակին կ'իջեցնէ : Այս միջոցին Մէլօն իւր անթիւ . քաջօրէն յաղթոթիւնները միտքը բերելով կը մունչէ իրր զառիւծ , և ահեղ զօրութեամբ կը զարնէ սրով Պուղու ախալոր ժուշը մաղերով հանդերձ դիխէն վար կը բերէ : Ահա այս է յաղթոթիւնը (6)

Կոխանանցիք ի շնորհս Մէլիք Մէլօյին յաղթող դասն , և ի վարձատրաթիւն իւրոց քաջութեանց հետեւեալ յարդանքներն ընկալոն :

Շահ-պաղբցիք զոյդ մը սեւ ոչխար կը բերեն , և գետին զարնելով կը զինեն նոյս սոզեւ . և յետ այնորիկ զանոնք մէյմէկ վայտի վրայէն կախելով .քանի մը կարիճ երիտասարդներ հիւրերու մէջ տեղէն ընթանալ կըսկսին :

(38)(

Փա՛ռ.ք կոխանցւոյ քաջո թեան...
Երկու խումբերու զուռնա նողոքնե-
րը զարնելով զարնելով՝ ողղոկի դի-
զի մեջի ընդարձակ վայրը կ'առաջնոր-
դեն . ուր է խամբա Եղօյի տոնը. սա-
կայն գիւղը մասծ չը մասծ խելմը ըն-
տանի.ք կը վազեն , կը դիմաւորեն ուշ-
նոն.ք և իւրաքանչիւր հիւրերու ձեռ.քէ
վայտերը կ'առնուն ու կը տանին :

Այն պահուն հիւրերը թող սրա-
մես ըլլան հա՛ . . . և դիտեն , քննեն ,
ու խմանան , թէ իրենց վայտերէն որը
որու տոնը տարուեցաւ . քանզի կը
պարտին նոքա ըստ օրինաց իրենքն
ալ իրենց վայտին հետ դիշերը հոն
հանգչիլ : (7)

Ժամը երեկոյեան տասներկու քն է .
Կոխանցի.ք իրենց նպատակը ի կա-
տար հանելու դեռ շատ ժամանակ ո-
նեին : Արդէն յաղթող ըլլալիոն՝ ձայ-
ներնին միշտ բանրէն կ'ելլէին : Կը հրա-
մայէին . կ'ուտէին , կը խմեին և կը
պարէին ամեն.քն ի միասին սցովեւ-
ըսելով ,

(39)(

« Եսա տոն աղեկ տունի ,

« Ի՞նչ անեմ դինի չունի :

Դինի չրկաց :

Անմիջապես դինոյ լիուրանոյ տա-
ժողովները , տակառներու , կորագու-
րու քովեն եղբայր հոն , կոխալուցոյ
քովը կը գաղեն , և կարդաւ կը շարուին .
քանդի ըսինք թէ , զիւզու ամենա-
պատական , զօրաւոր և առառ դինի
կը դանուք :

Կոխալուցիք այն հիտաքանչ հզօր ո-
դին այնչափ տուատ տեսնելուն ալեւ ,
իրք թէ դինի լրցողները քիչ են (ի՞նչ
ինեն որ հրամայելու առ իմ տնենան)
մի կրկնեն իջնոյ քուքը այսպէս :

« Եսա տոն աղեկ տունի ,

« Ի՞նչ անեմ դինի չունի .

« Դինի ոնի լրցող չունի ,

« Թուէյ լէյ լէյ լէյ լէյ լէյ » :

Այսա ամենքն ալ այսպէս ինքինք-
նին Բաղափ նուիքած , աւ ընտանա-
բար ինլախտափ եղած՝ կ'երգեն կը խո-
գան չափաղանց , և այն մշկահու դին .

(40)

ւոյ բաժանեները դարձեալ պարզեցի
անընդհատ :

Կըզիր * Յովասամի քանի մը Երիտա-
սարդներով հանդերձ ահաղին տաշտի
մը մէջ ոչխարաց խորովածներ կը բերէ .
և կըսկսի ժողովրդեան մատակարարել .
սիր այն խորոված ոչխարներն են , զո-
րոնք կոխայանցիք հետերնին բերած
էին :

Չարմանալի բան . . . կըզիրը այս
մաէն իւրաքանչիւրին բաժնելէն յետոյ ,
թիակ կոչուած ուկորը մասվ հանդերձ
ուղանի ճիշդ մէջանզը կը դ'նէ : Շահ-
պազրցի Երիտասարդներէն թիսամորիժ և
կարճ հասակաւ մէկը յառաջ կը նետի
և այն ուկորը կ'առնու , բարմականաց
գարմանքը յինքն գրաւելով :

Այս նշանաւ (ըստ սովորութեան)
ըսել կ'ուզէ թէ , վաղ առաւօտ պատ-
րաստէ ինքն կոխայանցւոց Երիտա-
սարդաց մէկուն հետ ձեռքով մենա-
մարտութիւն մը ընելու , ուստի հարկէ

* Գիւղի քահեան :

) (41) (

որ նոքա ալ իրեն դէմ ելլելու մէկը
սպառաստեն :

ԵՆՈՅԻ ԱԴՐԻԿԱ ՄԱՐԳԱՐԻՏ

Աշշալոյսր իւր արծաթափայլ սռա-
ջին նշոյները Հոյոց աշխարհին վրայ
կը ուխոէ , տեղի կուտան աղջամղջին
խոր տիսրութիւնք , գիշերուան թա-
դուհին իւր արքայական դահէն ալ իջ-
նելու ստիպեալ էր , կը խոնարհի ոյո՛ ,
զի գերագոյն քան զինքն , ինքնակայն
ամենայն մալորակաց , իւր սպիրատոր
սուսերաց առաջնորդութեամբ ընդ
միմնոլորդո տիեզերաց դսյ ի ման . մէն
մի մալորակ , մէն մի ասող ի կորուստ
կը դառնան : Հովինը սրինքն ի ձեռին
ունի , կը սուլէ մեղմօրէն երիցո , ոչ-
խարաց առ ինքն ժողովելու նշանն էր
սյո . կը սուլէ երկիցո , ճամբայ ելի-
լու նշանն էր . կը սուլէ և այս մի ան-
գամ և . կը տեսնես որ սյն անքան կեն-
դանիները , այն յԵրկնից մարդկութեան
ովարդեւած անմեղ ոչխարներն ու դառ-

նու կեները ի մի կարդ՝ հովուցն ետեւ
էն կը լիժանանան , ի պաշտպանութիւն
առաք քանի մը ձիւնի պէս ճերմուկ և
առիւծի նման զօրաւոր , տիրամէր
շուներ հօոր շրջապատճ կը քայեն
վեհարար :

Երթալով երթալով լուսոյ զօրու-
թիւնը կը յաւելու , և անկէ մաս մը առ-
զօտաբար խոմքա Եղօյի փոքրիկ պա-
տահանէն հաղիւ հաղ ներս ցոլացնե-
լու սպառնչը կ'ունենայ :

Եկեղեցւոյ խորհրդաւոր նրկաթեայ
կոչնակը հաս ստացեալուները խր Ա. ծո-
ցը կը հրաւիրէ . կոխազանցոյ համար չէ
այս , նոքա այն զօրաւոր զինիէն և
այնքան պարելէն թմբրեալ մուղեր են
մինչեւ անգամ քրիժակ հնե , որ պայ-
տերնին անհամըեր իրենց կը պալասնեն ,
մուցեր են , որ օրը կիրակի է . զան-
դաղելու միջոց բնու չըկայ : Կարծեամ
թէ մեր քայլոր աղային խելքը քիչ մը
տեղն էր , որ կարաղ եղաւ սա խոռքն
արտասանելու «առ հերթիք խմելը , առ
ձեր խաղին սրծնում չըկայ , եթէ ք» :

) (43) (

Ելեք ավտ . մեր խարսն առնենք փայ
խենք բառեզէն , էստուգայ զինին մե
ծոռ կանի , զիտէք :

Կոխողանցիք երբէք ունինդիր չե-
զան Աերովիք աղայի խօսքին . միեւ-
նոյն ընթացքը պահեցին մինչեւ ցե-
րեկուան ժամը եօթին : Ալ հիմոյ , հի-
մայ կըսեմ աղասելու ժամանակ չըմնայ ,
ուքի կ'եղին ամենք ի միասին և հարան
առնելու կ'երթան :

Խամրա Եղօյի աղջիկը , Մարդարիւս
տաներկու տարուան մատղաշ օրիորդ
մընէք . իր հայրենական տանէն հե-
ռանալու համար ամսէ մը ի վիր կը հա-
լէք ու կը մաշէք :

Այն ոսկեղօծ շէկ մազերը ցրիւ առ-
ցըիւ . իւր փղոսկրեայ պալանոցը կը
ծածկէք , ճակատը այնքան ընդարձակ ,
որ Հայու հւոյ մը միայն կը պատկանէք .
շաղանակագոյն յօնքերը դոգցես ար-
տեստակեալ դծի մը նման կամուռակապ
իւր պղանանման դիւթիչ աչերուն .
վրայ դծած էին . Ա՞ն , այն աչերը ,
այն աչերը կըսեմ . թէ և շափաղանց

(45)

արդունք թափեցէ այինով ին , թէ և
սրտի անհաշտ կոկիծէն մառախչապատ,
բայց և այնպէս անոր նայողը անսարս-
կոյս պիտի հաւատայր , որ հողադնժիս
վրայ հաղուագիւտ մընէր ,

Արցունքները ոլոռն ոլոռն կը հո-
նէին , ո՞հ , այն շընադ լուսոյ լճէն , և
իւր վարդագոյն կարմիր ճերմակ այտե-
րէն սովոսկելով նորա քնքոյշ ծոցը կը
խռուէին . Լոէ՛ ընթերցող , լոէ՛ , լոէ՛ իւր
մեղմահառաջ ձայնին . ունկնդի՛ր եղիր
իւր անարտեստ բայց սրտառոշ երգին ,
որ վոքրիկ և անշուք սենեկի մը մէջ
քաշուած աղիողորմ հեկեկանօք կըսէ ,

* Մայր իմ , մայր իմ , ա' իս մայր իմ ;

Յու չը մեղքեցա՞ր Մարդուին ,

Երխալանիյ չոր չոր կռեր* ,

Չը կանսոյ կոխել իմ տօտեր :

* Մարդուիտ իր գեղ խէրական** ,

Ճետ աստորին*** տալ վոխան ,

* Ժայռեր .

** Հայրենական .

*** Սշխարհին .

(45)(

« ԶԵ կանայ, չը կանոյ, ա'խ մայր իմ,

« ՏԵԼ չե՞ս գիմար Մարդրոխն :

« Ինչի՞ս պէտք ի օտար դեղ ,

« Զիկ շատ ալէկ ի էստեղ ,

« Չեմ, չեմ երթար ա'խ մայրիմ

« ինայի իմ դառն արդունքին : » (8)

Խնչպէս ըսինք այն տասներկու տարու
ու ան մասպաշ օրիորդը զոյս և ասոր
նման շատ մը հառաջներ ըսելէն յետոյ .
մայրը և աղդականք կուդան աղայական
խաղալիքներով համոզել զի՞նքն , սակայն
դարձեալ լալով ողբալով կը տանին ա-
պոցանել այն զգեստները , որոնք
հարսի մը միայն յատուի են :

Ես յարմար կը դատեմ՝ զգեստներու
շարքը և թիւը մի առ մի հետաքրիլ
ընթերցույաց հաղորդել ,

Քանի մը ճերմակեղէններէ ի դատ ,
հինգ հատ ալ սրճնաւոր զբուռն (էնթէ-
րի) և առջա (ճիւպսի) մը կը հադցունեն
ոյս կերպով ,

Նախ՝ ուսանայե լողլունի մը , միրան իսուն-
նի մը , անկէ վերջ շամ- շառան մը , անոր

(46)(

վրան շուէ նուռն , իսկ առջան ալ տանց
տեհնուն վրայ , չը մոռնամք յիշերու որ
ասոր կերպասը կարմիր դոյն ոնի ,

կարգն եկառ դլուխը շինելուն : Ա-
ռաջին անդամ արծաթեայ նու մը ֆեսին
վրայ դլուխը կը դնեն , անոր առ-
ջեւը , այսինքն ճակատին վրայ կարդա-
սելիներ կան կարուած , իսկ բոլորտիքը
խել մը էաշաներ կը պլեն : Յետոյ բայ
եաշամն ալ դլույն վրայ կը ձգեն ընդ-
երկար , որ մինչեւ մէջքը կը հանի :

Մնայ քօղ մը , այն ալ հաստ ու ա-
սլրշումէ մեծ կակ սփոռյ մ'էր որ այն
եւս դլույն վրայ ձգեցին , և հոն՝ ան-
կիւն մը կայնեցնել հրամայեցին : (9)

Հարոի այն զգեստները հօր կողմէն
չեն դրուիր . այլ փեսայի կողմէն , ո-
րոնք պատկի նշանը օրհնած օրը խնա-
միի տունը կ'երթան , և սակարկոթիւն
կընեն զգեստներս համար . և այս սա-
կարկոթիւննը կըսնէն , կորուսդք :

Իսկ քօղը կնքահօր սլարաքն է , ո
զոր ինչպէս Սալուեան Սերուիք աղոնէ
կատարած էր :

ԵՐԿՐՈՒԴ. ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹՅԻՆ,

Ենքահայր աղոյի փոխանորդ Պ-
խաչիկ և վիեսայ կակառի Եղբայր Մնա-
ցական երկու կողմեն Հարսին թեւք կը
մանան դռո՞նե՞ն դոքա Հանելու Հո-
մար, Աերովրէ աղան 200 հատ մէկ
փարսիոյ ստակ՝ ՚ի սլատիւ Հարսին՝ կը
ցրուէ, նորու դիլսոյն պրայ, և դռուը
բռնող երկայնահատակին ալ ի նուեր
+ օջախ ծայրը մեծ կակ շալ մը կը փախ-
թէ. գարձեալ Ենքահայրը ստոր անոր
նուեր ստուիք կը հրամայէ որ իւլ բժա-
ւոր ճերմանկ ձին, որոն վրայ ինքն
երբեմն նոտած էք, յառաջ ըերեն, և
Հարսը վրան դնձրուք կըսկսին երթալ
ուշածած Նուշաբայր առաջնորդ թեւամբ :

Այս ինչ կախանցիք ոմաս բար-
եաւ կըսէին . Շահպակը իժխամութ
երիստառը և առ առ կ'երթաք ,
ուստի եղաղ չըկայ , մանեկառ կըսը մը-
սէք մեր ձեռքէն բանրով . բառաջ կար-

շառէ , և իր հետ մենամարտակից կը խնդրէ :

ՄԵԼԻՔ ՄԵԼՈՆ « ԻԵ՞՞՛ Եկայ » կըսէ ,
և ունոր հետ մենամարտելու հաւանա-
թիւն կուտայ : Խակ Շահաղաղցիք ա-
մենքն ալ « չէ » , չէ , դու չես կանայ դայ՝
մէկ անդամ Եկար , մշկայ էլ ուրիշ մը
թող դայ» կը պատասխանեն . այս ճրշ-
մարտութեանը ոչ ոք չը կարենալով
դէմ դնել , ուրիշ երիտասարդի մը կը
յանձնեն զայն :

Ընթեղոյ՛դ , չը կարծես որ այս մե-
նամարտութիւնը առաջնոյն նման է , զի
ո՛չ սոր , ո՛չ վահան և ո՛չ այլ ինչ ձեռ-
ուընին ունին . այլ բաղկի զօրութեամք
միայն է այս յաղթութիւնը : Այո՛ , Հա-
յոստանցի հսկաներու բաղկի զօրու-
թիւնը , սրոյ և վահանի ընկեր է : Եր-
կու երիտասարդներ թեւերնին և ու-
ներնին սօթթամծ՝ երբեմն հեռանալով
հեռանալով և առա ընդ զիրեար կը
հարկանին . երբեմն բաղուկներնին պար-

(49)

կած ահագին հարուածներ կ'իջեցնեն .
և երբեմն ալ ծունկի դաշով զիրար
դետնաթաւալ ընելու վորձեր կընեն :

Ճարտար դանուեցաւ Շահապղցին .
Կոխաղանցւոյն աջ ոտքը բռնածին սկէս
երեսն ի վար դետին թաւալեց, ո գը-
նաց դիսոյն վրայ կեցաւ , և սյովիս-
եաւ յաղթութեան տէր եղաւ :

Ս. ԼՈՒՍԱԽԱՐՉԱՅ ՎԱՆԻ

Ժամանակը հասած է , զուրան նորու-
շայի ձայնը կը բարձրանայ դարձեալ ,
Կոխաղանցիք ճամբայ կ'ելեն , թէ և
վերջի պարագայիս մէջ անյաղթող :
Հարոր կ'ուլայ , և իւր քով կեցող պա-
ռաւ կինը որ վառած մեծ մոմոր
ձեռքը բռներէ , կը միսիթարէ դանի
աղայական պատրանօք :

Կոխաղանցիք թող իւնից ճամբան
շարունակեն . իսկ մէք ընթեղադիմ-
հետ մէկուղ նոցու դիովր երթունք ,
ունկը ոյն հետաքրքրութեան արժանի
կէտելուն ակնատես ըլլալու :

Թէս Մառայի տունեն ազապներու
խոմք մը , վեսայ կակոս մէջերնին ո -
նելով դուրս կելլեն* : Աշտառաշն Սիր -
զօն առաջեն ի զատ ձախ ձեռքովն ալ
թրօշակաւոր խոր մը բանած է , և
ամբոխը դէպ ի Ս . Գրիգոր Լուսուոր -
չայ վահքք կ'առաջնորդէ :

Քիչ սկարծանք չք բերեր այս վահք -
քը ընդհանուր Հայոց և մանաւանդ
կոխապանցւոյ : Պատմութիւնք կը հաս -
տառեն , իժէ Ս . Հայոն մեր լուսուո -
րիչ Հայաստան լուսուորելն , և դջըր -
դատ մեծարքայն Հայոց մէրտելն զիլլ -
նի , Նորին Վեհափառութեան բարձր
հրամանու . հոս , այս ձորոյս մէջ եւ -
կու , և շքեղ վահք մը կառուցանել
տուաւ . յանոն Հոխիվիմեանց կուսից ,
(ոյժմ Ս . լուսուորիչ կ'անուանեն , և
հնութեանց մէջ Սահմապատու վահք
եւա կը կոչի :) Կըսոի իժէ Հոխիվի -
մէի . հողաթափր և փաղպատը ոտաճա -

* Փեսան հորսինիս երթալու սովորու -
թիւն շրեն :

(51)(

շիս կամարին մէջ ամփոխուած է :

Անշուք է վանքու , երեք մատնա-
շափ եկեղեցիք և քանի մը հիւրերու
համար խոցեր միայն ունի . երբեմն
միանձուք սորտ բաղմաթիւ էին , իսկ
այժմ ոչ բնաւ :

Դիրքը ամենադեղեցիկ և զուար-
թարար վայր մընէ : Հարաւային կող-
մէն դալարագեղ ձորի մը մէջ , վերին
վարագէն իջած Սառնապատ անուն ,
անոյշ և բիւրեղի պէս վայլուն ջուրը
քաղցրիկ քաղցրիկ կարկաչմամբ կ'ըն-
թանայ արագապէս , և երբեմն բարձր
ժայռերէ սպրթելով իրեն ձիւնի սլէս
սպիտակ փրփուրները կանանչաղարդ-
ի . հոտաւէտ ծաղկանց վրայ կը տիռէ ,
այն ծաղկանց վրայ , որք թէ գեղեց-
իկթետմբ , թէ իրենց անմահական
հոտով , թէ դալարութետմբ և թէ ի-
րենց չափաւոր հոտական այո ,
Աստւածուհւոյ մը նման կը նաղին :

Վանքիս արեւմտեան կողմ զտոի-
վայրի մը վրայ վոքրիկ մատուռ մը ծա-
ռերու խիստ առ խիստ շարքէն հաղիւ .

(52)(

կը նշանաբուի . կ'ըստի թէ այս մասունքը Ս. Էռոսաւորչայ բուն իսկ աղօթատեղին էր : Խոր շուրջը յորդահաս և անոշահամ աղբիւրներ շատ են . կայ նաև աղբիւր մի կաթնահամ , զոր Սուրբն ինքն բղիսեցուցեալ է :

Վանքիս հարաւային գիմաց վերուիշեալ ձորին լից , ընդարձակ դաշտ մը ընկուղենիներով շքեղացած է աննըման . արեգական ճառագայթները չեն կարող թափանցել բնաւ . վանքս եկաղ բաղմամիւ ոխտաւորաց վրաններն են տանք :

Հինաւորոց ընկուղենոյ մը մերձ բարձրկեկի ժայռի մը վրայ աշառ-պաշէ Միրզոն թրոշակառ թուրը և առջն ի ձեռին կայնած՝ զետ իվանքին հիւսիսային ձորը կը հայեր անհապիշ . կ'երեւար թէ բանի մը երապատէր :

Այս , հարսին գտիսանեան համար կեցեր էր . և ահա անոնք այ կը յուսացուի թէ կուղոն , քանիդի զուանու և ծովարայիւ ձոյնը ձորը կը թնդայնէ :

(53)

ՃԵՄ Իովաննցի.ք՝ իրենքն են .
Ճայներէն ալ կը հառկցուի , ահա կու-
գան . . . Հարսը կը բերեն կոր խոռոն
բաղմա.թեամբ :

Եւ երբ սոքա բառական կը մօտե-
նան վաճ.քին , վեռայի վոխանորդ.ք այն
է , աշակեռուն իւր ձեռ.քի թրօշակառ
թուրը կը բարձրացընէ և ծածանելով
զայն կ'աղաղակէ մեծաձայն :

«Տօ՛սորմբ մըլ մըլ տօ՛ս' . . . : »
Ըսել կուղէ թէ բարեկամնի՞ս է.ք :
Ե պատասխանի սորս ամեն.քն միաձայն
այսովէս կը դոչեն ,

«Տօռընըլ նըլ նըլ տօ՛ս' . . . : »
Այսին.քն բարեկամնի՞դ են.ք , բա-
րեկամնի՞դ :

Այս անդրադարձ աղաղակներով
վաճ.քի դուռը կը հասնին , հոն ալ կը
զարնեն , կը խաղան չափաղանց , եյետ
այնորիկ եկեղեցի կը մսնան պատկի Ո .
Խորհուրդն ու կալդը կատարելու :

ՊԱԼԿԻ ԱԽԱՐՏՈՒՄՆ ԵՒ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ

Եկեղեցւոյ ժամացոյցի զանդակը
գիշերուան երեքը կը զարնէ . պսակը
կը լմնայ . և բազմութիւնը հարսն ո-
վեսան առած՝ վանքի ընդարձակ բակը
կ'ելլեն :

Ամբոխը երեկուքի կը բաժնուի : Ե-
րիտասարդները էրիկ մարդ երով փեսայ
կակոսի առջեւէն կարդի կը մոնան .
իսկ օրիորդները կանանց հետ մէկուեց
հարսը Մարդարիար կը շրջապատեն .
սոյա մէջնէ նաեւ օրիորդն Շուշան
քոյլ կակոսին , որ աչքը դէպի վանքի
գուռը սեւեռած մտատանջութեամբ
կը հայէր : Ի՞նչ էր այս , եթէ ոչ սրտի
բարութիւն մը . . . : Ա՛հ իւր ընկերուհ-
եաց . . . անձկալի հովուուհեաց կը ո-
պատէլ . . . : Այլ ահա՛ , ահա կուղան :
Շուշան դէպի ի դուռն կ'աճապարէ ,
քանզի իրենց ամենօրեայ երդած երդը
կը լսէ , ոչ ոք չըդիտէր զայս , ոչ ոք
եղանակած չէր , իրենք երդեր , և լեռ-
ներն ու ձորերը ունկնդիր եղեք են .

(35)(

ինչո՞ւ ուրեմն մենք այ մասիկ չընեմք
այս դեղնուկ երդին :

« Հումանին էլաւ սարի ծոցէն
« Փթխեցուց ծաղիկք զբամէն .
« Խօրօտ քոյրերս ձեռք տանք ձեռաց
« Պարենք երդենք մեջ մեր դաշտաց :

« Ապրեն մեր ծնողք ,
« Ապրեն և մեր հօտք :

« Կարմիր կակաջն և դինարբան ,
« Քաղենք շարենք վեր մեր գլխուն ,
« Անենք խնտանք շում* իրիկուն ,
« Խնենք ձորիս ջուր պապուն :

Ապրեն մեր ծնողք եւիլն :

« Թող մեր տօռերն ընեն բավիկ ,
« Թող ցիր ցրուին մեր խոպոպիկ ,
« Խօրօտ քոյրերս ձեռք տանք ձեռաց,
« Պարենք առենք մեջ դաշտերաց

« Ապրեն մեր ծնողք ,
« Ապրեն և մեր հօտք :

Ապր ներս կը մտնան շունտքար

* Մինչեւ :

(56)

և Ամեղուխու հովուուհիք, հարսը տես-
ածնուն պէս, արդէն ժողուած դոյն
դոյն ծաղիկները նորս դիսոյն վրայ կը
սփռեն, և իրենք ալ ներկայ եղող օ-
րիորդաց կարդը կ'անցնին :

Երկուքի բաժնուած ամրոխը մոմե-
րով ծաղկներով զառանա նազարայի տռաջ-
նորդութեամբ մինչեւ դիւզը կը դնան
ինչս Մառայի տունը կը հանին, կը
դադրի նուագարանի ձայնը և հետեւ-
եալ երգը անոր կը յաջորդէ :

ԱՌ ՍԱՅՐՆ ՓԵՍԱՅԻՆ

« Թագաւորի մէր դռաս էլի .

« Քէ ինչ և ինչ ենք բիրէ ,

« Քէ կէօլի կազ ենք բիրէ .

« Ցախս աւիլող ենք բիրէ .

« Թոնէր վառող ենք բիրէ .

« Ոչխար կիթող ենք բիրէ : »

Եւ ասոր նման շատ մը խօսքերու-

շորք :

Առյն միջոցին վեսայի մայրը և հօր-
եղբօր կինը ներսէն դռաս կուգան .

(57)

առաջին (մայրը) մել ձեռքը դիւց
ստվորը բոհած , միւս ձեռքովն ալ
ոկաւառակի մը վրայ բաղարջի և բոխին-
դի շարք մը դիսոյն վրայ դրած տնի .
և հօրեղբօր կինն ալ ահադին հոգէ նոր
պնակ մը երկու ձեռքով հազիւ բոհեր
է : Ըստ եղանակի վերոյիշեալ նրգին
սյու դիրքով կը խաղան առքա :

Անդին փեսայի և հարսին առջեւ
երկու ոչխար զոհ ըրին . զոհ մընալ
թող կակոսի հօրեղբօր կնոջմէն ըլլայ :
իր ձեռքի խոշոր պնակը դետին կը
զարնէ այսակէս ճշելով՝

« Կոտրի քեասէն ,

« Ապրի փեսէն :

Այս արարողոթենէն վերջ երկու
հոգի հարսին թեւերը կը մանան և « աջ
ոտքդ ներս թա՛լ * » ըսելէն յետոյ , կը
տանին բաղմեցունել իրեն յատիկ
նախնին վրայ :

Աս ալ առաւել քան դփեսան եր-

(58)

բէք արտօնութիւն չտնի խօսելու : Եթէ դուռնէն մէկը մանէ , ով կրկայ թող ըլլայ անսիջապէս տոքի ոլիտի ելէ , և գոյ նորա ձեռքը համբուրելու . ժամերով , օրերով այն թանձր քօղին և այնքան հաղոստներու տակ ճնշած կը մնայ :

Հրանիրեալք կը ճաշին . և ապա խնամի Հլոյի մեծ սրահը ի՞նքթան պարելու , հոս ասնացմէ ի զատ , ամէն ոք աղասէ գալ անխամիր : Խաղոսուն կը կոչի սա , մինչեւ լոյս Քաջը աղայի հրամանատարութեամիս սրահը ուստանաւ նաղարայի և աղասիներայ ձայնէն կը թնդայ :

ՓԵՍԱՅԻ ՊԱՐ

Այն ինչ տռաւօտեան թոշնեկաց քաղցր դոյլայլը վանահօր ականջին կը զարնէ , և արփին իւր սկեւփնջիկ ճառագայթներով վանքի գմբէթը կ'առկեղօծէ . Տ. Թ. Հոյը կ'ելլէ անկողինէն արագապէս . և մշտիլ մը հըրամոյելով Աւետարան և շորջու մը

(59)(

բերել կուտայ, կ'առնու և ուղղակի
Ռէս Մառտօյի տունը կը վազէ, Հրա-
ւիրեալքն խելոյն կը դիմաւորեն զանի .
և կը մնան Նորա հրամանին անհամբեր :

Եատ չըտեւեր, վանահօր մէկ հրա-
մանաւը, հոն որչափ մարդ կոյ և ա-
մէնքն ի միասին տան դրան քոյի քա-
րին վրայէն այծեամներու նման տանեաց
վրայ կ'ելեն, որոյ կը հետեւի նաեւ
ինքն վանահայրը, վիեսայի թել մոտած :

Այժմ վիեսայի բերնի խնձորը կ'առ շ
նու Հայր սուրբը և ի փոխարէն՝ եկեւ-
զեցւոյ շորջառը կոնակը, և Ս. Աւե-
տարանը դիրկը կուտայ . մէկ թեւը
ինքն, միւս թեւն ալ Ռէս Մառտօն կը
մտնայ, և այս դիրքով արք և կանայք
խառն երկայն կը շարուին : Զոտոն նո-
ւորան ձայնակից գոլովի նոցա կըսկսին
հետեւեալ երդն նղանակել ու պարել :
« Այդ բարեւ ոյ
« Այդն արեւուն տանք բարեւ,
և Տայ մեր թաղաւորուն, թաղուշւոյն
շահ արեւ : (10)

(60)

Եղանակը կը փոխուի, հետեւաբար
և պարը, քանիդի հետեւեալ յորդորը
կ'երդեն .

«Աստուած պախէր մեր թաղառը»

o 12. 0 1000. 500. 1000. 500.

« Ասուած պախէր մեր թաղաւոր»

ա Եւ թաղուհին քայլաբնելով :

Աստված պահեց մեր թաղաւոր .

«Եւ թաղուհին սերով բարով։»

Յետ այսորիիլ վանահայրը Աւետա-
րանը ձեռքը կ'առնու և կարճ օրհնու-
թեամբ և պահպանիչով մը վախճան
իուտայ պարին : Համայն և այնովէս եր-
կու պառաւ ինիւնուեր կուղան և փեսայ
ծակոս դէսլ ի վարագոյ Ա. Խաչը կը
դարձունեն զայտ առելով՝

(61)

« Առւրբ խաչի գեմ կայներես ,
« Առւրբ խաչ քե պախով պարզերես .
« Բաքով ըստ թաղուհ վայելես :

Դեպի ի վանքը կը դարձո՞ւնեմ .

« Լուսաւորչայ դիմ՝ կայինելու ,

« Ենիկը սլավուի քէ սլավովերես .

« Բարով քո թաղուհի վայելես : »

Դեմի ի թողիկ ճպնաւորի այսը կը
դարձունեն .

«Թօղ կայ դէմ կայներես» ,

« Թօղլիկ քէ պախի պարզերես

« Քայլութեան թագուհի վայելես :

• • • • • • • • • • • • • • • • •

《中華人民共和國憲法》第 35 條：「中華人民共和國公民有集會、遊行和示威的自由。」

41, b p 2.

ԴԻՑՈՂՈՒԹԻՒՆՔ

1. Արդարեւ շը ոյիտէր առ խւր պատկանավոր, և նման են սմա նաեւ ամէն երիտասարդք, յառաջմանէ իրենց հարսը տեսնել մահկանացու մեղք սեսլելով (ի շնորհս նաև խաղաղաբեալ սննձոնց) վերջէն ինչ ինչ պէտ հետեւանքներ յառաջ դալը յայտ իսկէ :

2. Առանկ Ս. ծառեր, Ս. քարեր շատ կան ոլոնց մէ շատ հրաշքներ կը լինին եղեր. յուսով եմ, թէ գիտութիւնը ընդ հուսու պիտի սովորեցնէ ծնողք եղող իդական սեռին և հետեւաբար ընդհանուրին, փարատել, զայս և ասոր նման ոլժդալի նախաղաշարումները :

3. Նուիրական է այս առողջը, և իրը եւ կեղեցւոյ սրբազն օրէնքը մը կընդունուի :

4. Կախաղաղարում, մինչեւ ցերք տիրես ողորմելի ժողովրդեան, մարդ և բանական է, սակայն ուրիշ մը իր վոխարէն կը խօսի: Ի՞նչ կը նշանակէ այս — յեւսայ է . . . :

5. Գիւղացւոց ընդհանրապէս սովորութիւնն է հիւրեր կերակրել, բայց ինչո՞ւ կոխաղանցիք պարենով դացին. — որովհետեւ խնամիներու մէջ նախանձութիւն հաստատ է, չըգիտեմ թէ վա՞սն էր :

6. Ի՞նչ կ'ըսես, աղնիւ ընթերցո՞ղ, Եւ-

(63)(

բռագական մենամարտութեան կը հաւասարի՞սա . ես կ'ըսեմ թէ , եթէ տառնես նոցախովս նայուածքը և դիմաշարժութիւնը . անտարակոյս զանոնք Եւրոպացիներէն նախաղաս սլիտի համարես : Մէլիք Մէլօն կոչուած մարդը արդարեւ տեսնուելու արժանի մէկն է :

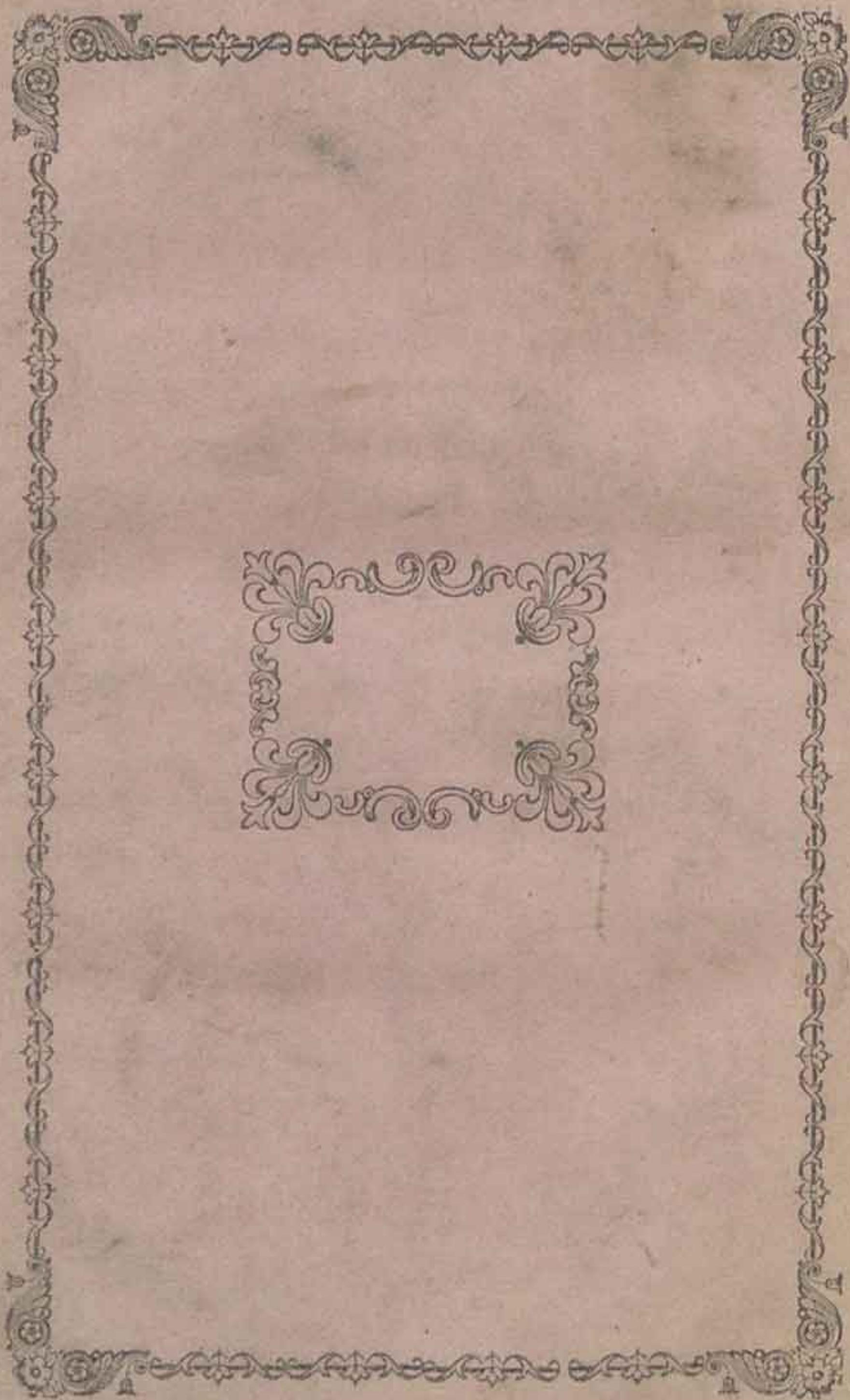
7. Այս մասին իրաւունք ունին , քանզի այնքան բաղմութիւն մէկ տան մէջ զետեղիլ անկարելի է :

8. Խնչ անդթութիւն . . . այն մատղաշօրիորդը իւր հայրենական տունէն կողակտել , առանց ոչինչ պիտուալու կարգել և յետին թշուառութեան մէջ ձգել . . . ,

Այս ախտը ընդհանրացած է Հայաստանի մէջ , որուն համար կ'ուզեմք ուրիշ անդամներ երկարօրէն խօսիլ :

9. Ում հողն է , որ այս բերին տակ անթիւ մարողները գտնուեր են . չնչառութիւնը չ'արգելուր , ջիղերու տկարութիւնը չը սպատճառեր . . . քեզ կը թողում դառել ընթերցող :

10. Քաջ խելամուտ եղի՛ր Քրիստոնեայ Հայ , արեւուն բարեւ կուտան , որովէս զիտրեւն ալ փեսային ու հարսին արեւ (կեանք) տայ : Անշուշտ եմ , որ կը հասկընաս խորագէտ Հայ , թէ այս՝ մեր կոսալաշութեան օրերու նշանն է , որ ցարդ կը շարունակի :

7585
7586
7587
7588
7589
7590

000 3646
000 3647
000 3648
000 3649
000 3650
000 3651

2013

